

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Ekonomska misao Simona de Sismondija". Rad ima 17 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

I. KLASIČNA POLITIČKA EKONOMIJA

Klasična politička ekonomija je škola koja obuhvata pisce građanske ekonomije teorije u Francuskoj i Engleskoj, u rasponu od sredine XVII do početka XIX veka koji, po Marksovoj oceni, „objektivno ispituju unutrašnju povezanost odnosa buržuaske proizvodnje“.

Pojam „klasična politička ekonomija“ u istorijama ekonomske misli marksističke provencijencije razdvaja se od pojma „vulgarizacija klasične političke ekonomije“ upravo zahvaljujući objektivnosti naučne analize, prodiranju u suštinu apologetika i obrada kapitalističkog sistema proizvodnje. Klasična politička ekonomija istupa u ime interesa nastajuće industrijske buržuazije, i njena progresivnost neraskidivo je vezana za istorijski progresivnu ulogu kapitalizma (posebno industrijskog) u odnosu na feudalizam. Klasična politička ekonomija kritikuje privilegije trgovinskih monopola izemljoposjednika i otuda je i na teorijskom praktičnom planu kritika merkantilističke i fiziokratske doktrine.

Opšte ideje klasične političke ekonomije su: ekonomske slobode, zalaganje za slobodu tržišnu utalamicu i izgradnju „prirodnog poretka“ koji će odgovarati imanentnoj racionalnosti homo ekonomikusa. Takav poredak je upravo kapitalizam koji klasičnu političku ekonomiju naturalizuje, shvatajući ga kao večitu i neprolaynu formu privredne i društvene organizacije. Nastala u vreme liberalnog kapitalizma, koji je trajao od polovine XVIII do polovine XIX veka, za samo stotinu godina klasična politička ekonomija je ostavila doprinose neprolazne vrednosti.

Na teorijskom planu to je kritika merkantilističke i fiziokratske doktrine izvora bogatstva u prometu odnosno u poljoprivredi i izgradnja teorijskog sistema koji će počivati na teorije radne vrednosti.

Na praktičnom planu to je zalaganje za ekonomski liberalizam i nemešanje države, odbrana leseferovskog sistema i upravljanja prema „nevidljivoj ruci“. Klasična politička ekonomija je izvore vrednosti definitivno premestila u sferu proizvodnje i istakla da je količina rada determinanta vrednosti, a da cene osciliraju od vrednosti pojedinih roba.

Klasična politička ekonomija je ukazala na niz protivurečnosti kapitalističkog načina proizvodnje i tu se najpotpunije ogleda objektivni i nepristrasni karakter njene analize. Te protivurečnosti su:

protivurečnost između neproizvodnog i proizvodnog rada, s tim da je proizvođan svaki rad koji stvara vrednost. Osnovna pokretačka snaga u Smitovoj teoriji je proizvodni rad i nastoje da društvo dođe i da se održi u zoni rastućih prinosa kada „deset puta više radnika stvara stotinu puta veći proizvod“.

Teorija privrednog razvoja klasične političke ekonomije

usredsređena je na akumulirani višak i njegovo proizvodno investiranje, a kod Smita se ispoljava kao kauzalni niz faktora koji kumulativno pokreću nastajanje bogatstva. Ključna uloga u tom procesu imaju faktori intenzivnog razvoja, podela rada i produktivnost rada koji omogućavaju „produbljivanje“ tržišta, a u spoljnoj trgovini, doktrinom apsolutnih, odnosno uporednih prednosti ukazuju na prednost od međunarodne specijalizacije i kooperacije. Razvijajući se u vreme prave velike revolucije u fizici – Njutnov mehanike i klasična politička ekonomija je u ekonomiju unela, za ondašnje vreme zavidan stepen

rigoroznosti u definisanju i merenju vrednosti, utvrđivanje relativnih cena, merenje avansa i troškova, razgraničenje proizvodnog i neproizvodnog rada.

Klasična politička ekonomija je društvo shvatila kao homeostatski organizam koji ima svoje organe, obavlja metabolizam i nadasve uspostavlja i održava ravnotežu. Jedinke tako shvaćenog društva su pojedinci koji se nesputano i slobodno od strane okruženja posvećuju privrednim aktivnostima koje im osiguravaju postizanje najvećeg mogućeg blagostanja.

...

**-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com